

Forskrift om lokal luftkvalitet

Fastsatt ved kgl.res. XX.XX.XX med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) §§ 5, 9, 39, 49, 51 og 81, jf. EØS-avtalens vedlegg XX pkt. 14a (direktivene 96/62/EF, 99/30/EF, 2000/69/EF og [2002/3/EF](#)). Fremmet av Miljøverndepartementet.

§ 1 Formål

Denne forskriften har som formål å fremme menneskers helse og trivsel og beskytte vegetasjon og økosystemer ved å sette minstekrav til luftkvalitet og sikre at disse blir overholdt, og ved å sette krav til overvåking av og informasjon om konsentrasjonen av bakkenær ozon.

Kapittel I Lokal luftkvalitet

§ 2 Kapittelets virkeområde

Dette kapittelet omfatter stoffene:

- svevestøv (PM_{2,5} og PM₁₀)
- nitrogenoksider og nitrogendioksid
- svoveldioksid
- bly
- benzen
- karbonmonoksid.

§ 3 Anleggseiers ansvar

Eier av anlegg som bidrar vesentlig til fare for overskridelse av grenseverdiene i § 6 skal sørge for å gjennomføre nødvendige tiltak for å sikre at de grenseverdier og krav som følger av disse bestemmelsene blir overholdt og skal dekke kostnadene forbundet med gjennomføringen. Eier av anlegg som bidrar vesentlig til overskridelse av alarmtersklene i § 9, kan bli pålagt å varsle offentligheten, samt dekke kostnadene forbundet med dette. Statens forurensningstilsyn kan gi pålegg om at flere eiere av anlegg skal samarbeide om gjennomføringen av tiltak.

Eier av anlegg som bidrar til konsentrasjonene som beskrevet i §§ 7 og 8, skal medvirke til å gjennomføre målinger, beregninger og tiltaksutredninger som nevnt i §§ 7 og 8, jf. § 4. Eier av mindre fyringsanlegg som faller inn under forurensningsloven § 8 første ledd nr. 2, er likevel bare ansvarlig for de plikter kommunen pålegger i medhold av §§ 4 og 5.

Ved vurderingen av om en kilde bidrar vesentlig til overskridelsen av de enkelte grenseverdier, skal kun lokalt skapte bidrag medregnes. Utslipp fra trafikk på veier skal sees under ett, uavhengig av hvem som eier veiene. Det samme gjelder utslipp fra sammenhengende havneområder med ulike eiere. Også utslipp fra mindre fyringsanlegg som faller inn under forurensningsloven § 8 første ledd nr. 2 skal sees under ett.

Tillatelse etter forurensningsloven § 11 fritar ikke for plikter etter [dette kapittelet](#).

§ 4 Kommunens ansvar og myndighet

Kommunen skal sørge for etablering av målestasjoner samt for gjennomføring av målinger og/eller beregninger iht. § 7 etter at det er innhentet uttalelse fra de andre ansvarlige iht. § 3.

Kommunen skal også sørge for utarbeidelse av nødvendige tiltaksutredninger iht. § 8 i samråd med de ansvarlige iht. § 3.

Kommunen kan gi nødvendige pålegg for å sikre at kravene i *dette kapittelet* overholdes, herunder gi pålegg om gjennomføring av tiltak for å sikre overholdelse av kravene i § 6, samt gi pålegg om opplysningsplikt og undersøkelse iht. forurensningsloven §§ 49 og 51. Kommunen kan også pålegge de ansvarlige iht. § 3 å gjennomføre plikter etter §§ 7, 8, 9 og 10.

Pålegg om gjennomføring av tiltak for å sikre overholdelse av kravene i § 6 til virksomheter som har tillatelse etter forurensningsloven § 11, skal gis av den forurensningsmyndighet som har gitt tillatelsen.

Kommunen skal sørge for at eiere av mindre fyringsanlegg som nevnt i § 3 samlet sett oppfyller sin andel av de pliktene som følger av § 6. Kommunestyret kan gjennom forskrift etter forurensningsloven § 9 eller ved enkeltvedtak etter lovens § 7 fjerde ledd regulere utslippene fra slike fyringsanlegg. Slik forskrift eller slike enkeltvedtak kan likevel ikke inneholde restriksjoner som medfører at kapasiteten på strømmettet lokalt eller nasjonalt overbelastes.

Kommunen kan i det enkelte tilfelle gjøre vedtak om at plikter som eieren av et anlegg *har etter dette kapittelet* i stedet skal ligge på en annen som driver virksomhet som forurensner. I særlige tilfeller kan kommunen pålegge den ansvarlige for et anlegg å gjennomføre plikter etter *dette kapittelet* selv om anlegget ikke bidrar vesentlig til konsentrasjonen av de enkelte stoffene.

§ 5 Kostnadsdekning

Statens forurensningstilsyn kan gi pålegg om dekning og fordeling av anleggseiernes kostnader ved tiltak for å overholde kravene i § 6.

Kommunen kan pålegge de ansvarlige etter § 3 å dekke kostnadene ved gjennomføring av pliktene i §§ 7, 8, 9 og 10. Kostnadene skal fordeles i forhold til den enkeltes bidrag til forurensningskonsentrasjonen.

Kommunen kan pålegge eiere av mindre fyringsanlegg å dekke kostnadene forbundet med mindre fyringsanleggs andel av pliktene i § 3 jf. §§ 6, 7, 8 og 10. Kommunestyret kan gi forskrift om gebyrer for saksbehandling og kontroll *av krav gitt i dette kapittelet*. Gebyrene kan kreves av de ansvarlige etter § 3, samt av eiere av mindre fyringsanlegg, og skal settes slik at de samlet ikke overstiger kommunens kostnader ved saksbehandlingen eller kontrollordningen, jf. forurensningsloven § 52 a. Gebyret er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 6 Grenseverdier for tiltak

Forurensningskonsentrasjonen i utendørs luft skal fra og med de fastsatte fristene ikke overstige følgende grenseverdier flere enn det tillatte antall ganger:

Svoveldioksid	Midlingstid	Grenseverdi	Antall tillatte overskridelser av grenseverdien	Dato for oppnåelse av grenseverdi
1. Timegrenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	1 time	350 µg/m ³	Grenseverdien må ikke overskrides mer enn 24 ganger pr. kalenderår	1. januar 2005
2. Døgn grenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	1 døgn (fast)	125 µg/m ³	Grenseverdien må ikke overskrides mer enn 3 ganger pr. kalenderår	1. januar 2005
3. Grenseverdi for beskyttelse av økosystemet	Kalenderår og i vinterperioden (1/10 – 31/3).	20 µg/m ³		Fra forskriftens ikrafttredelse
Nitrogendioksid og nitrogenoksid				
1. Timegrenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	1 time	200 µg/m ³ NO ₂	Grenseverdien må ikke overskrides mer enn 18 ganger pr. kalenderår	1. januar 2010
2. Årsgrenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	Kalenderår	40 µg/m ³ NO ₂		1. januar 2010
3. Grenseverdi for beskyttelse av vegetasjonen	Kalenderår	30 µg/m ³ NO _x		Fra forskriftens ikrafttredelse
Svevestøv PM₁₀				
1. Døgn grenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	1 døgn (fast)	50 µg/m ³ PM ₁₀	Grenseverdien må ikke overskrides mer enn 35 ganger pr. år	1. januar 2005
2. Årsgrenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	Kalenderår	40 µg/m ³ PM ₁₀		1. januar 2005
Bly				
Årsgrenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	Kalenderår	0,5 µg/m ³		Fra forskriftens ikrafttredelse
Benzen				
Årsgrenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	Kalenderår	5 µg/m ³		1. januar 2010
Karbonmonoksid				
Grenseverdi for beskyttelse av menneskets helse	Max. daglig 8-timers gjennomsnitt	10 mg/ m ³		1. januar 2005

Tiltak i ett område skal ikke medføre overskridelser av tiltaksgrensene i andre områder. Tiltakene skal sikre at grenseverdiene vil være overholdt i minst 3 år etter tiltaksgjennomføring.

Inntil tidspunktene for oppfyllelse av grenseverdiene i denne bestemmelsen har funnet sted, gjelder minstekravene i EUs direktiver 80/779/EEC og 85/203/EEC.

§ 7 Krav til måling og beregning av luftkvaliteten

Luftkvaliteten skal måles og/eller beregnes i henhold til helsebaserte og vegetasjonsbaserte vurderingsterskler:

Helsebaserte vurderingsterskler

Forurensningskomponent	Øvre vurderingsterskel	Nedre vurderingsterskel
Svoveldioksid	75 µg/m ³ (døgnverdi) som ikke må overskrides mer enn 3 ganger pr. kalenderår	50 µg/m ³ (døgnverdi) som ikke må overskrides mer enn 3 ganger pr. kalenderår
Nitrogendioksid	140 µg/m ³ (timesmiddel) som ikke må overskrides mer enn 18 ganger pr. kalenderår	100 µg/m ³ (timesmiddel) som ikke må overskrides mer enn 18 ganger pr. kalenderår
	32 µg/m ³ (årsmiddel)	26 µg/m ³ (årsmiddel)
Svevestøv (PM ₁₀)	30 µg/m ³ (døgnmiddel) som ikke må overskrides mer enn 7 ganger pr. kalenderår	20 µg/m ³ (døgnmiddel) som ikke må overskrides mer enn 7 ganger pr. kalenderår
	14 µg/m ³ (årsmiddel)	10 µg/m ³ (årsmiddel)
Bly	0,35 µg/m ³ (årsmiddel)	0,25 µg/m ³ (årsmiddel)
Benzen	3,5 µg/m ³ (årsmiddel)	2,0 µg/m ³ (årsmiddel)
Karbonmonoksid	7 mg/m ³ (8 timesmiddel)	5 mg/m ³ (8 timesmiddel)

Vegetasjonsbaserte vurderingsterskler

Forurensningskomponent	Øvre vurderingsterskel	Nedre vurderingsterskel
Svoveldioksid	12 µg/m ³ (vintermiddel)	8 µg/m ³ (vintermiddel)
Nitrogenoksider	24 µg/m ³ (årsmiddel)	19,5 µg/m ³ (årsmiddel)

I større byområder samt i andre soner hvor nedre vurderingsterskel er overskredet, skal det foretas målinger. I større byområder og soner hvor konsentrasjonene i et representativt tidsrom ligger mellom øvre og nedre vurderingsterskel, kan antall målestasjoner reduseres hvis det benyttes en kombinasjon av målinger og modellberegninger. I større byområder og soner hvor konsentrasjonene ligger under nedre vurderingsterskel er det tilstrekkelig å benytte modellberegninger eller teknikker for objektive anslag for å vurdere luftkvaliteten. I større byområder skal det likevel foretas målinger av SO₂ og NO₂.

For å kunne vurdere luftkvaliteten i forhold til de helsebaserte grenseverdiene i § 6 skal minste antall faste målestasjoner for hvert stoff være:

Befolkningsmengde i større byområde eller sone (i 1000)	Ved overskridelse av øvre vurderingsterskel	For konsentrasjoner mellom øvre og nedre vurderingsterskel	For SO ₂ og NO ₂ , i større byområder hvor konsentrasjonene er lavere enn nedre vurderingsterskel
0 – 249	1	1	-
250 – 499	2	1	1
500 – 749	2	1	1
750 – 999	3	1	1
1 000 – 1 499	4	2	1
1 500 – 1 999	5	2	1
2 000 – 2 749	6	3	2
2 750 – 3 749	7	3	2

Ved overskridelse av øvre vurderingsterskel for nitrogendioksid og svevestøv skal det inkluderes minst én bybakgrunnsstasjon og én trafikkorientert stasjon. Det samme gjelder for overskridelse av øvre vurderingsterskel for benzen og karbonmonoksid såfremt dette ikke medfører en økning av antall stasjoner.

I større byområder skal det etableres målestasjoner som kan gi representative data om konsentrasjonen av PM_{2,5}.

For vurdering av forurensningen i områder rundt større punktkilder skal antall målestasjoner vurderes ut fra utslippsmengde, sannsynlige spredningsmønstre for forurensningen og den potensielle eksponeringen for befolkningen.

For å kunne vurdere luftkvaliteten i forhold til de vegetasjonsbaserte grenseverdiene i § 6 skal minste antall målestasjoner for hvert stoff være:

Ved overskridelse av øvre vurderingsterskel	For konsentrasjoner mellom øvre og nedre vurderingsterskel
1 stasjon hver 20 000 km ²	1 stasjon hver 40 000 km ²

Målestasjoner som skal brukes til å vurdere overholdelsen av grenseverdier for helsebeskyttelse, skal plasseres slik at de gir data om de områdene i en sone eller i et større byområde som har de høyeste konsentrasjonene som befolkningen må forventes å bli utsatt for, direkte eller indirekte, i en periode som er betydningsfull i forhold til grenseverdien(e)s midlingstid. Målestasjonene skal plasseres slik at de også reflekterer konsentrasjonsnivåer i andre områder innenfor en sone eller et større byområde som er representativ for den eksponering befolkningen utsettes for.

Målestasjoner med faste målinger som skal brukes til å vurdere overholdelsen av grenseverdier for økosystemer og vegetasjon, skal plasseres i god avstand fra større byområder, andre bebygde områder, industrianlegg og motorveier.

Referansemeter for måling som angitt i gjeldende EU-direktiver, skal benyttes i de tilfeller det foreligger slike. Andre metoder kan bare benyttes hvis det kan dokumenteres et tilstrekkelig samsvar med referansemeter for de enkelte komponenter.

§ 8 Krav om tiltaksutredning

Viser målinger iht. § 7 i en sone eller i et større byområde fare for overskridelse av en eller flere av grenseverdiene i § 6 flere enn det tillatte antall ganger, skal det foretas en tiltaksutredning som redegjør for nødvendige tiltak for å tilfredsstille kravene i *dette kapitlet*. Fare for overskridelse foreligger når toleransemarginen i det angitte år i nedenstående tabell overskrides.

Forurensningskomponent	Toleransemargin	
NO₂	Timesmiddel:	Årsmiddel:
Timesmiddelet må ikke overskrides mer enn 18 ganger pr. kalenderår	2002: 280 µg/m ³	56 µg/m ³
	2003: 270 µg/m ³	54 µg/m ³
	2004: 260 µg/m ³	52 µg/m ³
	2005: 250 µg/m ³	50 µg/m ³
	2006: 240 µg/m ³	48 µg/m ³
	2007: 230 µg/m ³	46 µg/m ³
	2008: 220 µg/m ³	44 µg/m ³
	2009: 210 µg/m ³	42 µg/m ³
	2010: 200 µg/m ³	40 µg/m ³
SO₂	Timesmiddel:	
Timesmiddelet må ikke overskrides mer enn 24 ganger pr. kalenderår	440 µg/m ³ (2002)	
	410 µg/m ³ (2003)	
	380 µg/m ³ (2004)	
	350 µg/m ³ (2005)	
PM₁₀	Døgnmiddel:	Årsmiddel:
Døgnmiddelet må ikke overskrides mer enn 35 ganger pr. kalenderår	65 µg/m ³ (2002)	44,8 µg/m ³ (2002)
	60 µg/m ³ (2003)	43,2 µg/m ³ (2003)
	55 µg/m ³ (2004)	41,6 µg/m ³ (2004)
	50 µg/m ³ (2005)	40 µg/m ³ (2005)
Benzen	Årsmiddel:	
	10 µg/m ³ (2000-05)	
	9 µg/m ³ (2006)	
	8 µg/m ³ (2007)	
	7 µg/m ³ (2008)	
	6 µg/m ³ (2009)	
	5 µg/m ³ (2010)	
CO	8-timersmiddel:	
	14 mg/m ³ (2003)	
	12 mg/m ³ (2004)	
	10 mg/m ³ (2005)	

Etter at tidspunktet for overholdelse av grenseverdiene har funnet sted foreligger fare for overskridelse ved overskridelse av øvre vurderingsterskel i § 7. Dette gjelder ikke for PM₁₀,

hvor fare for overskridelse foreligger når døgnmiddelverdien i § 7 overskrides mer enn 35 ganger eller årsmiddelverdien overskrider $28 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

§ 9 Alarmterskler

Hvis konsentrasjonen av svoveldioksid overstiger $500 \mu\text{g}/\text{m}^3$ eller konsentrasjonen av nitrogendioksid overstiger $400 \mu\text{g}/\text{m}^3$ i tre sammenhengende timer på steder som er representative for luftkvaliteten over minst 100 km^2 eller en hel sone eller et større byområde, skal kommunen eller den kommunen utpeker, varsle offentligheten om:

- 1) dato, time og sted samt årsaken til overskridelsen hvis den er kjent,
- 2) prognoser om:
 - endringer i konsentrasjonene (forbedring, stabilisering eller forverring) samt årsaken til den forventede endringen
 - berørt geografisk område
 - varighet
- 3) hvilke befolkningsgrupper som antas å være særlig følsomme for overskridelsen,
- 4) hvilke forholdsregler følsomme befolkningsgrupper bør treffe.

§ 10 Rapportering, dokumentasjon og tilsyn

Kommunen skal sørge for rapportering av metoder, prosedyrer og data etter nærmere bestemmelser fra Statens forurensningstilsyn. Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bestemmer kan også stille nærmere krav til antall og plassering av målestasjoner, prosedyrer, metoder og dokumentasjon for å sikre at dataene har tilfredsstillende kvalitet og er sammenlignbare, samt stille nærmere krav til tiltaksutredninger og tilgjengeliggjøring av data for allmennheten.

Kommunen fører tilsyn med at bestemmelsene i *dette kapitlet* overholdes.

§ 11 Klage

Kommunale vedtak eller vedtak fattet av fylkesmannen etter § 4 om gjennomføring av tiltak for å sikre overholdelse av grenseverdiene i § 6 kan påklages til Statens forurensningstilsyn.

Vedtak gitt av Statens forurensningstilsyn etter § 3 første ledd om pålegg om samarbeid kan påklages til Miljøverndepartementet. Vedtak gitt av Statens forurensningstilsyn etter §§ 4 og 5 om gjennomføring og kostnadsdekning av tiltak for å sikre overholdelse av grenseverdiene i § 6, kan påklages til Miljøverndepartementet. I større saker av prinsipiell og politisk art skal Statens forurensningstilsyn i samråd med Miljøverndepartementet vurdere om klagesaken skal behandles av departementet. Andre vedtak truffet av kommunen kan påklages til kommunestyret eller særskilt klagenemnd opprettet av dette.

Kapittel II Overvåking av konsentrasjonen av bakkenær ozon

§ 12 Overvåking og informasjon om konsentrasjonen av bakkenær ozon i byområder

I sone 1 angitt i vedlegg 1 skal det etableres to målestasjoner for overvåking av konsentrasjonen av bakkenær ozon i sonen. En av målestasjonene skal være plassert i indre Oslo by. Oslo kommune skal være ansvarlig for etablering og drift av denne. En målestasjon skal være plassert på egnet sted i nærheten av byen. Statens vegvesen skal være ansvarlig for etablering og drift av denne målestasjonen. Det skal også etableres en måler for overvåking av

NO₂ og en måler for overvåking av VOC. Disse målerne skal være plassert i Oslo indre by, og Statens vegvesen skal være ansvarlig for etablering og drift av målerne.

I sone 2 angitt i vedlegg 1 skal det etableres en målestasjon for overvåking av konsentrasjonen av bakkenær ozon i sonen. Statens vegvesen skal være ansvarlig for etablering og drift av målestasjonen.

I Skien kommune skal det etableres en målestasjon for overvåking av konsentrasjonen av bakkenær ozon i sone 4 angitt i vedlegg 1. På denne målestasjonen skal det også etableres en måler for overvåking av NO₂. Statens vegvesen skal være ansvarlig for etablering og drift av hele målestasjonen.

Den ansvarlige for etablering og drift av målestasjonene etter denne paragraf skal også sørge for at informasjon om konsentrasjonen av bakkenær ozon gjøres tilgjengelig for allmennheten. Denne informasjonen skal oppdateres minst en gang hver dag. Det skal i det minste informeres om alle overskridelser av det langsiktige målet for konsentrasjonen av bakkenær ozon angitt i vedlegg 2, og hva effekten av disse overskridelsene kan være. Helseinstitusjoner og allmennheten skal informeres i rimelig tid ved faktiske eller forventede overskridelser av grenseverdiene for beredskap angitt i vedlegg 2. Den ansvarlige skal rapportere alle overskridelser av grenseverdiene for bakkenær ozon angitt i vedlegg 2. Rapporteringen skal skje etter nærmere bestemmelser fra Statens forurensningstilsyn.

Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bestemmer kan også stille nærmere krav til antall og plassering av målestasjoner, prosedyrer, metoder og dokumentasjon for å sikre at dataene har tilfredsstillende kvalitet.

§ 13 Overvåking og informasjon om konsentrasjonen av bakkenær ozon i spredt bebygde strøk

Statens forurensningstilsyn skal sørge for etablering av målestasjoner for overvåking av bakkenær ozon utenfor tettbebygde strøk i sonene 4 til 7 angitt i vedlegg 1.

I sone 4 skal det etableres tre målestasjoner på egnet sted utenfor tettbebygde strøk i tillegg til de målestasjonene som er etablert i henhold til § 11. I sone 5 og 6 skal det etableres to målestasjoner i hver sone på egnet sted utenfor tettbebygde strøk. I sone 7 skal det etableres en målestasjon på egnet sted utenfor tettbebygde strøk.

Statens forurensningstilsyn skal sørge for at informasjon om konsentrasjonen av bakkenær ozon gjøres tilgjengelig for allmennheten. Denne informasjonen skal oppdateres minst en gang hver dag. Det skal i det minste informeres om alle overskridelser av det langsiktige målet for konsentrasjonen av bakkenær ozon angitt i vedlegg 2, og hva effekten av disse overskridelsene kan være. Helseinstitusjoner og allmennheten skal informeres i rimelig tid ved faktiske eller forventede overskridelser av grenseverdiene for beredskap angitt i vedlegg 2.

Statens forurensningstilsyn skal også sørge for at årlige rapporter om konsentrasjonen av bakkenær ozon gjøres tilgjengelig for allmennheten. De årlige rapportene skal i det minste inneholde informasjon om alle overskridelser av grenseverdiene angitt i vedlegg 2 og en vurdering av effektene av disse overskridelsene.

Kapittel III Felles bestemmelser

§ 14 Unntak

Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bestemmer, kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra forskriftens krav.

§ 15 Tvangsmulkt

For å sikre at bestemmelsene i forskriften eller vedtak i medhold av forskriften overholdes kan *forurensningsmyndigheten* fastsette tvangsmulkt, jf. forurensningsloven § 73.

§ 16 Straff

Overtredelse av forskriften eller av vedtak i medhold av forskriften straffes etter forurensningsloven § 78 og straffeloven §§ 48 a og 48 b, hvis forholdet ikke går inn under en strengere straffebestemmelse.

§ 17 Ikrafttreden

Denne forskriften trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 30. mai 1997 nr. 490 om grenseverdier for lokal luftforurensning og støy.

Vedlegg 1 til forskrift om lokal luftkvalitet: Soneinndeling

Sone 1: Oslo, inkl. Asker, Bærum, Lørenskog, Skedsmo, Oppegård, Ski, Lier og Drammen

Sone 2: Bergen

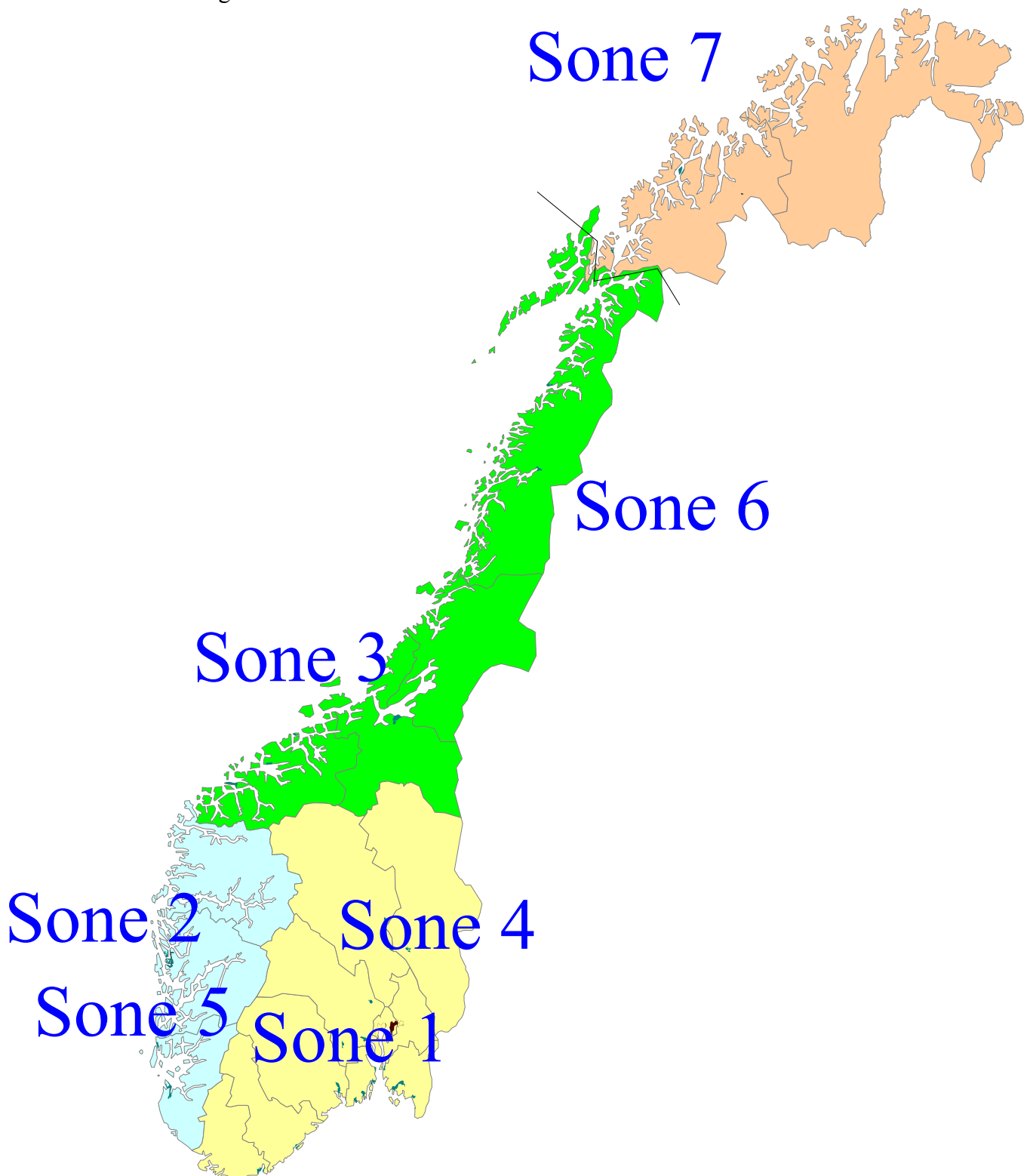
Sone 3: Trondheim, inkl. Malvik

Sone 4: Østlandet tom. Vest-Agder (unntatt sone 1)

Sone 5: Rogaland, Hordaland (unntatt Bergen) og Sogn og Fjordane

Sone 6: Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag (unntatt Trondheim og Malvik), Nord-Trøndelag og Nordland

Sone 7: Troms og Finnmark

Vedlegg 2

Tidsfestede mål for bakkenær ozon:

	Parameter	Mål for 2010
1. Mål for beskyttelse av helse	Maksimum daglig 8-timers gjennomsnitt.	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ skal ikke overskrides mer enn 25 dager per kalender år, i gjennomsnitt over tre år.
2. Mål for beskyttelse av vegetasjon	AOT40, beregnet fra 1-times verdier fra mai til juli.	18 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{timer}$ i gjennomsnitt over 5 år.

Langsiktige mål for bakkenær ozon:

	Parameter	Langsiktig mål
1. Langsiktig mål for beskyttelse av helse	Maksimum daglig 8-timers gjennomsnitt innenfor et kalenderår	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
2. Langsiktig mål for beskyttelse av vegetasjon	AOT40, beregnet fra 1-times verdier fra mai til juli.	6 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{timer}$

Informasjons- og alarmterskler for bakkenær ozon:

	Parameter	Terskel
Informasjonsterskel	1-times gjennomsnitt.	180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
Alarmterskel	1-times gjennomsnitt	240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$